

[Arbejdsministeren]

undervurdere arbejdsløshedsproblemet omfang, mener jeg roligt, vi kan leve med en promise, der trækker i modsat retning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til udenrigsministeren af:**Kjelgaard (KF):**

»Finder udenrigsministeren det rimeligt, at Mellempfolkeligt Samvirke, der finansieres af offentlige midler, stiller lokaler til rådighed for landskomiteen Sydafrika-Aktionen, hvis fornemste opgave tilsyneladende er at genere danske erhvervsdrivende?«

(Spm. nr. 923).

Skriftlig begrundelse.

Landskomiteen Sydafrika-Aktionen har for en tid siden udsendt skrivelser til forretningsdrivende, der handler med sydafrikansk frugt. Af skrivelsen fremgår, at såfremt forretningen ikke inden en bestemt dato ophører hermed, vil demonstrationsaktioner blive iværksat.

Den form for trusler er en alvorlig belastning for demokratiet, og det kan ikke være rimeligt, at Mellempfolkeligt Samvirke stiller skatteyderbetalte lokaler til rådighed for den slags.

Kjelgaard (KF):

Det, der er faldet mig og mange andre for brystet, er ikke bare, at Sydafrika-Aktionen fra Mellempfolkeligt Samvirkes lokaler har sendt skrivelser ud til forretninger, der handler med eller formodes at handle med sydafrikanske varer af en eller anden art – det kunne stort set være ligegyldigt, hvis skrivelserens indhold var ligegyldigt – men skrivelseren indeholder 4 ting, der virker særlig anstødelige. For det første – jeg citerer fra skrivelseren:

»Og nogle forretninger opgiver slet ikke oprindelsesland eller ommærker varerne for at vildlede forbrugerne.«

Det er en grov insinuation over for de mange hæderlige forretninger, der af hensyn til forbrugerne køber varer dér, hvor varerne er bedst og billigst, og det kan ikke være rigtigt, at forretningsfolk skal finde sig i den slags udokumenterede beskyldninger.

For det andet vil den selvbestaltede komité have oplysninger, hvis forretningerne ikke

forhandler sydafrikanske varer. Det vil sige, at man kan genere hvem som helst med skrivelser, også forretninger, der ikke på nogen måde har tænkt sig at forhandle sydafrikanske produkter. Det kan heller ikke være rigtigt, at nogen kan tillade sig at fremsætte den slags anmodninger.

For det tredje: hvis man forhandler sydafrikanske varer, men påtænker at afvikle dette salg, da skal man gøre komiteen opmærksom på, hvilke varer det drejer sig om, og hvordan og hvornår salget tænkes afviklet. For hvis ikke forretningen gør det inden en bestemt dato, vil for det fjerde – jeg citerer fra skrivelseren igen – »en af komiteens lokalkomiteer formodentlig se sig nødsaget til at aktionere foran Deres forretning og her opfordre folk til at boykotte sydafrikanske varer.«

Selv om det er en mild form for trussel, er det dog en trussel, og jeg gad nok se den forretningsmand, der ikke ser sig nødsaget til at efterkomme opfordringen for at undgå opløb af ballademagere foran sin forretning.

Det er efter min mening helt urimeligt, at en organisation som Mellempfolkeligt Samvirke, der i hvert fald på papiret arbejder for større forståelse mellem mennesker, stiller lokaler til disposition for et så enøjet foretagende, og jeg vil meget gerne vide, hvilke initiativer ministeren har tænkt sig at tage i den anledning.

Fjerde næstformand (Melchior):

På udenrigsministerens vegne svarer handelsministeren.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg skal på udenrigsministerens vegne give følgende besvarelse af hr. Kjelgaards spørgsmål:

Mellempfolkeligt Samvirke er en privat organisation, som ud over en række private aktiviteter udfører specifikke opgaver inden for det danske bistandsarbejde. Det danske frivilligprogram og administrationen heraf, som er henlagt til Mellempfolkeligt Samvirke, finansieres af statsmidler, ligesom der til en række konkrete aktiviteter inden for oplysning om udviklingsproblemer ydes tilskud fra Danidas oplysningsbevilling. Mellempfolkeligt Samvirkes øvrige aktiviteter dækkes derimod af samvirkets egne midler.